

בתי המשפט

בשא 150684/07		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
תאריך: 17/09/2007		כב' השופט אבי פורג	
		בפני:	

בעניין: מזרחי עוזי

ע"י ב"כ עו"ד ע"י ב"כ עו"ד עו"ד מור איתן המבקש

נגד

דור אלון אנרגיה 1988 בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד שינדלר אחיקם המשיבה

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד והתנגדות לבקשת ביצוע של שטר חוב על סך של 166,260 ₪.

ביום 15/4/07 התקיים דיון אשר במהלכו נחקר המבקש. המבקש נחקר בעיקר לגבי הסוגיה של הארכת מועד, ובסיום החקירה נשאל שאלה גם לגבי המחלוקת בדבר התשלום בגין המלאי הראשוני שסופק על ידי המשיבה.

בסיום הדיון, ביקש ב"כ המשיבה שיוגשו סיכומים לגבי הסוגיה של הארכת מועד, ובהחלטה נכתב כי הסיכומים יוגשו לגבי הסוגיה של הארכת מועד.

המבקש, בסיכומים שהוגשו מטעמו, התייחס הן למחלוקת לעניין מועד מסירת האזוהרה והארכת המועד, והן למחלוקת לגופה.

המשיבה, בסיכומים שהוגשו מטעמה, התייחסה גם כן, הן למחלוקת לעניין מועד מסירת האזוהרה והארכת המועד, והן למחלוקת לגופה. המשיבה, בפרק הסיכום והמסקנות, בסיכומים שהוגשו מטעמה, ביקשה לדחות את הבקשה להארכת מועד, והן את הבקשה לגופו של עניין.

נוכח כל האמור לעיל, עולה מן הדברים, כי הצדדים בפועל הגישו את סיכומיהם, הן בסוגיית הארכת המועד, והן לגבי ההתנגדות לגופה. בנסיבות אלה ולמען ייעול הדיון, תינתן ההחלטה הן לגבי מועד המסירה והן לגבי ההתנגדות.

טענות המבקש

המבקש מעולם לא קיבל את האזהרה בתיק הנדון, והאזהרה לא נמסרה לו בדרך הקבועה בחוק. פניות וכתבי בית המשפט הומצאו לכתובת שגויה של המבקש שהיא רח' הארזים 80 בית שמש, ולא לכתובת הנוכחית ברח' הנשיא 603/01 בית שמש. לטענת המבקש, רק בעקבות פנייה טלפונית מטעם ב"כ הזוכה, התברר לו לתדהמתו כי נפתחו נגדו הליכים בטרם מסירת אזהרה כחוק.

לגופה של מחלוקת, כופר המבקש בחוב הנטען נגדו. לטענתו, אכן היה זכיון של המשיבה במשך מס' שנים, ובתחילת ההתקשרות בין הצדדים הפקיד ערבויות לפי דרישתה. ביום 20/11/00 עת סיים את התקשרותו עם המשיבה, שילם את חובותיו עד לשקל האחרון, והמשיבה החזירה לו את ערבויותיו. בהקשר זה, צירף המבקש שני מסמכים, וכפי שנחזה על נספח ב' לתצהירו, מהם עולה כי המשיבה החזירה לו את הערבות המקורית שלו בחודש נובמבר 2000.

דין**מועד הגשת ההתנגדות**

לאחר שעיינתי בסיכומי הצדדים ובטענותיהם, אני מקבל את טענת המבקש כפי שהצהיר בתצהירו, כי לא קיבל לידי את האזהרה בתיק כנדרש על פי דין. הכלל הקובע לעניין מסירת אזהרה הוא כלל המצאה ולא כלל הידיעה. המבקש מכחיש כי קיבל את האזהרה, ולא שוכנעתי כי יש מקום לדחות טענתו זו.

אני סבור שטענת המבקש כי אינו גר ברח' הארזים 80 בית שמש, וכי הוא בהליכים עם אשתו – לא נסתרה.

ב"כ המשיבה אינו עד, ואין מקום לקבלת עדותו בעניין זה, בכל הנוגע לשיחת טלפון ובירורים שונים שערכה המשיבה. ככל שב"כ המשיבה היה מעוניין במתן עדות מטעמו, היה עליו להגיש תצהיר או לבקש להעיד תחת אזהרה.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי ההתנגדות שהוגשה בתאריך 1/1/07 (על פי החותמת על טופס ההתנגדות) - הוגשה במועד.

לא למותר לציין, כי מטענות המשיבה, ובפרט ממכתבה מיום 1/3/07 (מכתב הוגש וסומן ת/4), עולה לכאורה כי החוב נשוא התביעה הינו בגין מילוי ראשוני שקיבל המבקש מהמשיבה. לפי טענת המבקש בתצהירו, שלא נסתרה, הוא שימש כזכיון של המשיבה משך מס' שנים, עד לחודש נובמבר 2000. בקשת הביצוע של שטר החוב הוגשה בתאריך 16/2/06. עולה לכאורה, והדברים נאמרים בזהירות, מאחר ולא כל המסמכים הוגשו בפני בית המשפט, כי החוב בגין המילוי הראשוני מתייחס לחוב שקם לפני שנים רבות.

בנסיבות אלה, כאשר המשיבה המתינה עם הגשת התביעה זמן כה רב, אני סבור שיש לבחון ולשקול את טענותיה של המשיבה לעניין הגשת ההתנגדות באיחור של כ-60 יום (לאור טענת המשיבה בדבר מסירת האזהרה כדין בתאריך 10/10/06) בזהירות רבה. למשיבה לא אצה הדרך משך שנים רבות לתבוע את המבקש, ודבר זה כשלעצמו, יש לו משקל מסוים גם לגופה של מחלוקת.

לגופה של מחלוקת

צודקת המשיבה כי הלכה פסוקה היא שעל המבקש מוטלת חובת פירוט לצורך מתן רשות להתגונן. מצד שני, תביעה זו הוגשה, כפי הנראה, מסי שנים לאחר מועד התגבשות החוב, ולעניין זה השלכה לגבי היקף הפירוט הנדרש מן המבקש.

בנוסף, המבקש צירף לתצהירו שני מסמכים אשר מהם עולה, כי בסיום ההתקשרות בין הצדדים עוד בחודש נובמבר 2000, לפי טענת המבקש, החזירה לו המשיבה, ערבות בנקאית. לא ברור, מדוע לא דרשה המשיבה מהמבקש, כבר באותו מועד, את תשלום החוב בגין המילוי הראשוני, ולגבי עניין זה, מן הראוי לשמוע את עדויות הצדדים. טוענת המשיבה בסעיף 29 לסיכומיה, כי המבקש מכר את זכויותיו בתחנה לצד ג' וחתם כי ערב לכל חובות והתחייבויות צדדי ג'. עוד טוענת המשיבה בסעיף 30 לסיכומיה, כי המבקש פרע את חובותיו השוטפים, ובגין כך ניתן לו אף אישור. לא ברור מדוע המשיבה, ככל שסברה שהמבקש לא שילם בגין המלאי הראשוני שסופק לו בתחילת ההתקשרות עימו, לא דרשה מהמבקש לשלם זאת במועד סיום ההתקשרות עימו. סוגיה זו טעונה בירור ושמיעת עדויות הצדדים.

בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שאנו בשלב מקדמי, ודי בהצגת הגנה דחוקה לצורך קבלת רשות להתגונן, אני סבור שיש מקום למתן רשות להתגונן למבקש.
המזכירות תפתח תיק אזרחי.

התיק יועבר לכב' השופטת רסלר לקביעת המשך הליכים לפי יומנה.

אבי פורג 150684/07-54678313

ניתנה היום, ה'
בתשרי, תשס"ח
(17 בספטמבר
2007), בהעדר.
אבי פורג,
שופט

קלדן: ערן ז.
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה